

Rade Serbedzija

Svakidasnja Jadikovka

Kako je tesko biti slab
kako je tesko biti sam
i biti star, a biti mlad

I biti slab i nemocan
i sam, bez igdje ikoga
i nemiran i ocajan

I gaziti po cestama
i biti gazen, u blatu
bez sjaja zvijezde na nebu

Bez sjaja zvijezde udesa
sto sijase nad kolijevkom
sa dugama i varkama

O, Boze, Boze, sjeti se
svih obećanja blistavih
sto si ih meni zadao

O, Boze, Boze, sjeti se
i ljubavi i pobjeda
i lovoru i darova

I, znaj, da Sin tvoj putuje
dolinom svijeta turobnom
po trnju i po kamenju

Od nemila do nedraga
i noge su mu krvave
i srce mu je ranjeno

I kosti su mu umorne
i dusa mu je zalosna
i on je sam i zapusten

I nema sestre, ni brata
i nema oca, ni majke
i nema drage, ni druga

I nema nigdje nikoga
do igle draca u srcu
i plamena na rukama

I sam i samcat putuje
pod zatvorenom plaveti
pred zamracenom pucinom

I komu da se potuzi
ta, njega nitko ne slusa
ni braca, koja lutaju

O, Boze, zeze tvoja rijec
i tijesno joj je u grlu
i zeljna je da zavapi

Ta besjeda je lomaca
i duzan sam je viknuti
ili cu glavnjom planuti

Pa, nek' sam krijes na brdima
pa, nek' sam dah u plamenu
kad nisam krik sa krovova

O, Boze, tek da dovrsi
pecalno ovo lutanje
pod svodom, koji ne cuje

Jer, meni treba mocna rijec

jer, meni treba odgovor
i ljubav, il' sveta smrt

Gorak je vijenac pelina
mracan je kalez otrova
ja vapim zarki ilinstak

Jer mi je mucno biti slab
jer mi je mucno biti sam
kada bih mogao biti jak

Kada bih mogao biti drag
no, mucno je, najmucnije
biti vec star, a tako mlad

--

Tinu Ujevicu)